



Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П 3 У. 1885/10 (2007)
08.04.2010.год.
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Николе Динића, председника већа и чланова већа Драгана Јовановића и Десе Симић са судијским помоћником Драганом Ранђеловић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби АД „А.А.“ у реструктурирању из ..., ул. ... бр. ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско правне послове, ул. Немањина бр.22 - 26, ради поништаја решења бр.461-02-863/95-13 од 18.10.2007.године, у предмету обнове поступка у враћању пољопривредног земљишта, уз учешће заинтересованих лица Б.Б. из ..., В.В. из ..., село ..., Г.Г. из ..., село ..., Д.Д. из ..., ул. ... бр. ..., Ђ.Ђ. из ... , ул. ... бр. ... и Е.Е. Из ..., ул. ... бр. ..., у нејавној седници већа одржаној дана 08.04.2010 године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Комисије за вођење поступка и доношења решења по захтеву за враћање земљишта Општине Шабац бр.461-456/91-03 од 18.12.2006.године, а којим првостепеним решењем је одбијен предлог

П 3 У. 1885/10 (2007)

Б.Б., Е.Е., Д.Д. и Ђ.Ђ., поднет од стране тужиоца као обвезника плаћања новчане накнаде, а који је окончан решењем првостепеног органа истог броја од 10.09.1996.године.

Тужилац је у тужби навео да у поступку који је претходио доношењу оспореног решења ни првостепени ни тужени орган нису поступили по правилима поступка, па стога није правилно утврђено чињенично стање те су стога погрешно примењене одредбе чл.239. тач.1. Закона о општем управном поступку, а у погледу постојања услова за понављање поступка окончаног 10.09.1996.године, са предлогом да се оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима изнетим у оспореном решењу, уз предлог да се тужба одбије као неоснована.

Против оспореног решења тужилац је поднео тужбу Врховном суду Србије дана 27.11.2007. године, под бројем У. 9733/07. коју је Управни суд преузео дана 01.01.2010.године сходно одредбама чл.77. ст.1. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС" бр.111/09), а у вези чл.29 Закона о уређењу судова („Сл.гласник РС", бр.116/08 и 104/09).

Управни суд је, поступајући на основу одредби чл.77. ст.1 Закона о управним споровима („Сл.гласник РС", бр.111/09) по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима („Сл.лист СРЈ", бр.46/96, у даљем тексту Закон о управним споровима), а по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка које је уз одговор на тужбу доставио тужени орган, испитујући законитост оспореног решења у смислу чл.39. ст.1. Закона о управним споровима, а пазећи по службеној дужности на његову евентуалну ништавост, нашао:

Тужба је неоснована.

Према доказима изведеним у управном поступку, а који се налазе у списима предмета и који су од стране првостепеног органа цењени и правилно оцењени првостепеним решењем од 10.09.1996.године, а које жалбом није оспорено утврђено је право овде заинтересованим лицима на новчану накнаду, по уделима наведеним у том решењу, за Кп 407, њива друге класе у површини 1,67 хектара и на исплату новчане накнаде обавезан овде тужилац, с тим што је одлучено да, по правоснажности истог ради утврђивања висине новчане накнаде

предмет буде достављен Општинском суду у Шапцу. Против овог решења предлог за понављање поступка поднео је овде тужилац, као обвезник плаћања, а у смислу одредби

чл.239.тач.1.Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ" бр.33/97), а из разлога што је овде тужилац увидом у списе предмета утврдио да у списима предмета уопште нема решења НО Среза Поцерског бр.5811/55 којим је парцела ... Ко ..., која је решењем комисије за пољопривредни земљишни фонд Среза Поцерског бр.59/53 од 17.07.1953.године, одузета по основу вишка пољопривредног земљишта од правог претходника овде заинтересованих лица, додељена правном претходнику овде тужиоца , а није приложен ни извод из земљишних књига надлежног суда , што су нужни докази из којих би проистицала обавеза овде тужиоца на плаћање заинтересованим лицима предметне накнаде. У току поступка по предлогу за понављање поступка првостепени орган је оставио на снази своје решење о обавезивању тужиоца на исплату накнаде заинтересованим лицима наведеним бројем од 10.09.1996.године, а из разлога што је утврдила , у току поступка по предлогу за понављање поступка, да је правни претходник овде тужиоца и то Ж.Ж. из ..., заиста наведеним решењем Народног одбора Среза Поцерског бр.5811/55 постала корисник предметне катастарске парцеле, која је по основу вишка пољопривредног земљишта одузета правном претходнику заинтересованих лица, те да је 1959.године Ж.Ж. престала да буде корисник предметне парцеле тако што ју је разменом парцела пренела З.З. из Ова чињеница је утврђена на основу налаза и мишљења судског вештака, дипломираног инжењера геодезије И.И., који је овај налаз и мишљење дао на основу увида из података земљишног књижног одељења Општинског суда у Шапцу, архиве и геодетске техничке документације Службе за катастар непокретности Шапца, а ово вештачење је у управном поступку спроведено због тога што у архивама не постоји решење 5811/55 нити уговор о размени 3/59, као и на основу сведочења садашњег неспорног власника предметне парцеле , а то је Ј.Ј., син З.З. коме је у замену предметна парцела о стране правног претходника тужиоца уступљена у власништво. Код оваквог утврђеног чињеничног стања правилно је првостепени орган својим решењем утврдио да предлог за понављање поступка треба одбити, то је потврдио оспореним решењем тужени орган, што прихвата, и Управни суд а из следећих разлога.

Одредбе чл 1. Закона о начину и условима признавања права и враћању у земљишта које је прешло у друштвену својину по основу вишка пољопривредног земљишног фонда или конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа

(„Сл.гласник РС"бр.18/91, и 42/98, 20/92,у даљем тексту Закон о враћању пољопривредног земљишта) предвиђају да се земљиште одузето по основима вишка пољопривредног земљишта и конфискацијом у вези обавезног откупа враћа у својину ранијем сопственику и

његовом правном следбенику, с тим да је предмет враћања земљиште које се налази у друштвеној својини на дан подношења захтева , а на новчану накнаду у висини тржишне вредности ранији сопственик одузетог земљишта има уколико је то земљиште до дана ступања на снагу тог Закона отуђено из друштвене својине. Одредбе чл12 истог Закона предвиђају да у случају када ранијем сопственику припада право на новчану накнаду за одузето земљиште , а исто се налази у приватној својини накнада пада на терет организације која је то земљиште отуђила из друштвене својине. Стога оспореним решењем којим је потврђено ожалбено првостепено решење од одбијању предлога за понављање поступка није повређен закон на штету тужиоца.

Неосновани су наводи из тужбе у којима се истиче да у управном поступку који је вођен по предлогу за понављање окончаног управног поступка није утврђено на основу доказа које се налазе у списима предмета, да је правни претходник тужиоца био у поседу предметне парцеле, нити да ју је он отуђио из друштвене својине. Ово стога што су ове чињенице утврђене на основу налаза и мишљења судског вештака , као и на основу исказа садашњег власника предметне парцеле , и директор Службе за катастар непокретности а према одредбама чл.163. и 173. Закона о општем управном поступку сведок може бити свако лице које је способно да опази чињеницу о којој треба да сведочи и да своје опажање саопшти, те да када за утврђивање или оцену неке чињенице важне за решење управне ствари је потребно стручно знање којим не располаже службено лице које води поступак, изводи се доказ вештачењем. Ово поготову што су одредбе чл.4 Закона о враћању пољопривредног земљишта предвиделе да се уз захтев за враћање подноси одлука о одузимању земљишта чије се враћање тражи, а која постоји у списима овог предмета, затим између осталог и доказ, односно податак о чињеници код кога се земљиште налази и други докази о значаја за одлучивање, а колико подносилац захтева не располаже свом документацијом, орган управе је дужан да документацију прибави по службеној дужности. Податак о чињеници код кога се земљиште налази и податак о уписаним правима на предметној парцели утврђени су на основу постојећих доказа у земљишним и катастарским књигама, чија је валидност оцењена и на основу налаза и мишљења вештака и исказа релевантних сведока . Стога наводи из тужбе нису од утицаја на правилност и законитост оспореног решења .

је као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 08.04.2010.године II-3 У.1885/10 (2007)

Записничар,
Драгана Ранђеловић,с.р.

Председник већа-судија
Никола Динић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац**

ОИ